

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **P. P.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Josefem Sedláčkem
sídlem Starobranská 4, 787 01 Šumperk

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2020, č. j. KUOK 53160/2020, ve věci
přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil rozhodnutí Městského úřadu Šumperk (dále jen „městský úřad“) ze dne 9. 3. 2020, č. j. MUSP 25363/2020, kterým byl žalobce uznán vinným ze dvou přestupků.
2. Prvního přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 11. 2. 2019 v 15 h na silnici č. II/369 mezi obcemi Bohdíkov a Ruda nad Moravou řídil motorové vozidlo Škoda Fabia, RZ X, přestože **nebyl držitelem řidičského oprávnění** skupiny B, které pozbyl v důsledku zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců od 5. 1. 2019 do 5. 1. 2020. Žalobce tímto jednáním porušil § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném ke dni

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. A. V.

vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o silničním provozu“), a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 téhož zákona.

3. Druhého přestupku se měl žalobce dopustit tím, že ve stejném čase a na stejném místě jako u prvního přestupku **řídil vozidlo, které nesplňovalo podmínky stanovené jiným právním předpisem a bylo technicky nezpůsobilé pro provoz** na pozemních komunikacích, protože platnost technické kontroly uplynula 6. 2. 2019. Žalobce tímto jednáním porušil § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona.
4. Městský úřad za tyto přestupky uložil žalobci pokutu 30 000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na dobu 14 měsíců od právní moci rozhodnutí.
5. Žalovaný změnil citované rozhodnutí městského úřadu tak, že text „s odkazem na ust. § 38 odst. 1 písm. e) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.“ nahradil textem: „s odkazem na § 37 odst. 1 písm. c) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.“.
6. Žalovaný v rozhodnutí o odvolání k zavinění uvedl, že u žalobce šlo o nevědomou nedbalost. Nebylo sporné, že žalobce nevěděl, že jeho jednání mohlo mít za následek ohrožení zájmu chráněného zákonem. Žalobce však měl mít dostatečnou míru opatrnosti nebo předvídatosti, protože měl řidičské oprávnění. Žalobce se měl průběžně, nejen před řízením vozidla dne 11. 2. 2019 přesvědčit o platnosti svého řidičského oprávnění, i když mu byl příkaz ze dne 27. 11. 2018, č. j. MUSP 121048/2018, doručen v souladu s § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), tj. fikcí a žalobce se o jeho doručení a obsahu fakticky nedozvěděl. Vydání příkazu předcházelo šetření nehody 3. 8. 2018. Policie ČR (dále jen „policie“) tehdy sepsala se žalobcem záznam a provedla „pozitivní“ dechovou zkoušku.
7. Ani odpovědnosti za druhý přestupek se žalobce nemohl zprostit odkazem na odpovědnost provozovatele, která existuje samostatně, vedle odpovědnosti řidiče. Řidič nese odpovědnost podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Odkaz na zvláštní právní předpisy se týká teprve až jednotlivých technických podmínek pro provoz vozidla na pozemních komunikacích. Městský úřad doplnil odůvodnění nevědomé nedbalosti poté, co jeho první rozhodnutí o přestupku žalovaný zrušil v prvním odvolacím řízení. Změnu výroku rozhodnutí městského úřadu o přestupku žalovaný odůvodnil použitím přesnějšího a vhodnějšího ustanovení pro řidiče, a to § 37 odst. 1 písm. c) zákona o podmínkách provozu vozidel. Údaje o technických prohlídkách a technické způsobilosti silničního vozidla se zapisují do technického průkazu a také do registru silničních vozidel, a to podle § 4 odst. 3 písm. l) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel“.

8. **Žalobce v žalobě** namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí o odvolání. Žalovaný nevypořádal odvolací námitky žalobce. Správní orgány neprokázaly a neodůvodnily zavinění žalobce a neuvedly, z jakého právního předpisu vyplývá povinnost žalobce přesvědčit se před jízdou o technickém stavu vozidla. Žalobce subjektivní stránku přestupků nenaplnil.
9. Žádný právní předpis nestanoví povinnost žalobce průběžně se přesvědčovat, že jeho řidičské oprávnění je stále platné. Žalobce nevěděl, že bude probíhat řízení o přestupku a že mu bude uložen zákaz činnosti.
10. Žalobce neodpovídal ani za technický stav vozidla svého zaměstnavatele, který mu jízdu uložil. Za technický stav vozidla odpovídal zaměstnavatel, a to v souladu s § 38 zákona o podmínkách provozu vozidel. Je absurdní, aby zaměstnanec požadoval po zaměstnavateli předložení všech dokladů o technické prohlídce vozidla.
11. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** nad rámec rozhodnutí o odvolání doplnil, že žalobce se fakticky dozvěděl o zákazu řízení motorových vozidel až 11. 2. 2019 (v den spáchání předmětných přestupků). Z dokazování rovněž nevyplynulo, že by žalobce věděl o tom, že 6. 2. 2019 uplynula platnost technické prohlídky vozidla. Na kontrolní nálepce na vozidle se vyznačuje jen měsíc platnosti, nikoli den. Žalobce naplnil oba znaky nevědomé nedbalosti, neboť sice nevěděl, že svým jednáním může ohrozit nebo porušit zájem chráněný zákonem, a vzhledem k okolnostem a ke svým osobním poměrům to vědět měl a mohl; měl dodržet určitou míru opatrnosti a předvídatosti.
12. V posuzovaném případě je nesporné, že žalobce neměl řidičské oprávnění. Bylo prokázáno, že zákaz řízení všech motorových vozidel byl pro žalobce účinný od 5. 1. 2019 do 5. 1. 2020. Tím žalobce porušil § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 téhož zákona.
13. Žalobce rovněž porušil § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu s odkazem na § 38 odst. 1 písm. e) zákona o podmínkách provozu vozidel, protože neužil k provozu vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zákonem o podmínkách provozu vozidel. I když jsou povinnosti týkající se technického stavu vozidel uloženy provozovateli vozidla, je řidiči vedle toho samostatně stanovena v § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu povinnost sledovat a ověřit si splnění technických podmínek vozidla v provozu na pozemních komunikacích. Podrobnosti jsou pak stanoveny ve zvláštních předpisech.
14. **Žalobce v replice** dodal, že argumentace žalovaného je šikanózní a stěží lze uvěřit, že ji žalovaný myslí vážně. Naplnění všech znaků nevědomé nedbalosti žalovaný neodůvodnil a nemá na věc správný právní názor.
15. **Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
16. Krajský soud zjistil **z obsahu správního spisu** z odvolání, že žalobce namítal absenci prokázání a odůvodnění nevědomé nedbalosti. Tvzení, že žalobce musel předpokládat, že s ním bude zahájeno správní řízení po zastavení hlídkou policie 3. 8. 2019, není dostačující. Aby žalobce „měl vědět“, musel by mít uloženou právní povinnost, tj. žalobce by byl povinen vědět o uloženém zákazu činnosti. Takovou povinnost žalobce neměl. Žalobci

nebylo rozhodnutí o přestupku ze dne 3. 8. 2019 doručeno. Žalobce nevěděl, že městský úřad proti němu vedl správní řízení o přestupku. Městský úřad žalobce ani nevyslechl. Žalobce nemůže odpovídat za technický stav vozidla zaměstnavatele. Zavinění zde nebylo ani u jednoho z přestupků.

17. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
18. Žalobce se podle příkazu městského úřadu ze dne 27. 11. 2018 dopustil dne 3. 8. 2018 přestupků podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1, § 125c odst. 1 písm. k) a § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu - řídil motocykl, aniž by byl držitelem příslušného řidičského oprávnění; nechoval se ohleduplně a ukázněně, aby neohrožoval život, zdraví a majetek jiných osob ani svůj vlastní (došlo k nehodě se zraněním žalobce), na výzvu policistovi nepředložil doklady potřebné k řízení a provozu motocyklu; řídil motocykl, který nesplňoval technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem; řídil motocykl bezprostředně po požití alkoholického nápoje, hodnota alkoholu v dechu činila po odečtu odchylky 0,07 promile.
19. Městský úřad žalobci příkaz doručil v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu, tj. fikcí, resp. vyvratitelnou domněnkou. Z doručanky a vrácené obálky ve správním spise (č. l. 16 a 17) soud zjistil, že žalobce při doručování příkazu nebyl na adrese X doručovatelkou zastížen. Žalobce si po zanechání výzvy k vyzvednutí zásilky a poučení příkaz nevyzvedl. Doručovatelka na zadní straně vrácené obálky označila jako důvod vrácení zásilky, že zásilku nebylo možné vložit do schránky (i když o to odesílatel požádal), protože ji žalobce nemá. Jednalo se o adresu ohlašovny, tj. městského úřadu.
20. V takovém případě se ze zákona vytvoří vyvratitelná domněnka (resp. fikce), že zásilka byla adresátu doručena. Podle § 24 odst. 1 správního řádu *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty*. Na účinky a den doručení přitom nemá vliv případné pozdější převzetí písemnosti. Doručování písemností ve správním řízení je formalizované, aby zamezilo obstrukcím ve správním řízení a řízení mohlo být vůbec uskutečněno. Účastník správního řízení nese podle správního řádu z roku 2004 odpovědnost za způsobilost adresy trvalého pobytu (nebo jiné nahlášené adresy) k doručování.
21. Žalobce o neplatnost doručení nežádal, dokonce ani nevznesl k platnosti doručení žádnou relevantní námitku, zejména ve smyslu § 24 odst. 2 správního řádu (dočasnou nepřítomnost nebo jiný vážný důvod, proč si žalobce nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout). I když adresa trvalého pobytu žalobce byla adresou městského úřadu, nezabývá to žalobce odpovědností za adresu určenou k doručování zásilek, kde je adresátem. Námitka, že žalobci nebyl příkaz městského úřadu ze dne 27. 11. 2018 doručen, je proto lichá. Příkaz nabyt právní moci dne 5. 1. 2019 a ten den nastaly jeho právní účinky, tj. zákaz řízení všech motorových vozidel.
22. Podle § 15 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) *k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění*. Postačuje tedy i nedbalost nevědomá.

23. O nevědomou nedbalost jde tehdy, jestliže pachatel nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl [§ 15 odst. 3 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky]. Přitom musí být současně naplněny oba znaky – že pachatel *nevěděl...* a že *vědět měl a mohl*. Žalobce tvrdil, že o zákazu činnosti fakticky nevěděl. O tom není sporu. U druhého znaku se zjišťuje, jestli pachatel mohl mít znalost podle objektivních okolností skutku a subjektivních dispozic.
24. Jde o možnost předvídat způsobení poruchy nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem. Míra opatrnosti je dána spojením objektivního a subjektivního hlediska při předvídání způsobení poruchy nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem (srov. obdobně Šámal, P. a kol. Trestní zákoník. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 183 - 184). Objektivní míra potřebné opatrnosti se žádá zpravidla od každého ve stejné míře. Jestliže není objektivní kritérium upraveno zvláštními právními nebo bezpečnostními předpisy či uznávanými pravidly, je nutno vyžadovat takovou opatrnost, jaká je přiměřená okolnostem a situaci, kterou pachatel svým jednáním sám vyvolal. V daném případě šlo o životní situaci (doručování příkazu městského úřadu), v níž nejsou povinnosti pachatele upraveny žádným právním předpisem.
25. V těchto situacích se zpravidla vychází jen z obecně uznávaných zásad rozumného člověka. Zpravidla tu postačí dodržet stanovenou nebo ve společnosti uznávanou míru potřebné opatrnosti. Víc se nežádá (Šámal, P. a kol. Trestní zákoník. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 185). Žalobce tuto uznávanou míru potřebné opatrnosti nedodržel, neboť si neuspořádal své osobní poměry při doručování tak, aby se mohl seznámit se všemi zásilkami jemu doručovanými. Pouze vlastní přístup žalobce k přebírání doručených zásilek na adresu uvedenou pro styk se správními orgány vedl k tomu, že se o příkazu nedozvěděl. Právě skutečnost, že se žalobce pro svou nedostatečnou opatrnost s příkazem fakticky neseznámil, ačkoli by při zachování obecně uznávané míry opatrnosti měl, může vést k závěru o nevědomé nedbalosti při spáchání přestupku. Žalobce podle oznámení přestupku uvedl při zjištění přestupku policii, že má trvalý pobyt hlášen na městském úřadě. V takovém případě si žalobce musel být vědom potíží při doručování a tím spíše se měl o osud řízení o přestupcích spáchaných 3. 8. 2018 více zajímat.
26. Pro konstatování nevědomé nedbalosti však musí být splněno i subjektivní kritérium nedbalosti, které spočívá v míře opatrnosti, kterou je schopen vynaložit pachatel v konkrétním případě. Při posuzování subjektivní míry opatrnosti je třeba zvažovat jednak vlastnosti, zkušenosti, znalosti a okamžitý stav pachatele (vzdělání, kvalifikace, obecné i speciální zkušenosti, inteligence, postavení v zaměstnání apod.) a jednak okolnosti konkrétního případu, ať už existují nezávisle na pachateli nebo jsou jím vyvolané (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu - dále jen „NSS“ - č. j. 1 As 22/2012-65 a č. j. 2 As 164/2014-39). V dané situaci nebylo podle toho, co žalobce tvrdí, zjištěno nic, co by mu bránilo v převzetí příkazu a seznámení se s jeho obsahem. Žalobce je držitelem řidičského oprávnění od 13. 8. 2003, takže v době doručování příkazu byl již řidičem více než patnáct let. Podle evidenční karty řidiče měl žalobce zákaz řízení vozidel uložen již v roce 2017, a to na osm měsíců od 26. 4. 2017 do 1. 7. 2018, tudíž měl se zákazem činnosti a správním řízením již zkušenost. Mimoto měl žalobce kromě blokových pokut zkušenost se správním řízením o dopravním přestupku již v roce 2007. Tvrzení žalobce o absenci zavinění ve formě nevědomé nedbalosti tak nemůže obstát.

27. I když městský úřad doručil žalobci příkaz ze dne 27. 11. 2018 fikcí dne 27. 12. 2019, při spáchání takového počtu přestupků 3. 8. 2018, jak jsou vyjmenovány v bodě 18 tohoto rozsudku, nemohl žalobce předpokládat, že by se jimi policie nezabývala a nenásledovalo by správní řízení. Podle příkazu žalobce při zjištění přestupků po nehodě poskytoval pestrrou součinnost – podrobil se dechové zkoušce, zřejmě podepsal nebo byl vyzván k podpisu výtisků z dechového přístroje. Dále žalobce policii sdělil, že v 21.20 h mu vběhla do cesty lesní zvěř, špatně zareagoval a sjel s motocyklem vpravo mimo komunikaci a narazil do travnatého svahu. Žalobce souhlasil s naměřenými hodnotami alkoholu v dechu a nežádal odběr krve nebo moči. Žalobce uvedl, že asi v 18 h vypil jedenáctistupňové pivo nalačno a od té doby nic nepil, ani nejedl. Žalobce musel očekávat, že policie postoupí věci všech přestupků k projednání městskému úřadu ke správnímu řízení. O tom byl žalobce podle záznamu policie ze dne 11. 2. 2019 poučen.
28. Pokud jde o přestupek spočívající v užití vozidla, které nesplňovalo předepsané technické podmínky (nemělo platnou technickou kontrolu), platí o zavinění ve formě nevědomé nedbalosti totéž, co je uvedeno výše. Podle oznámení přestupku žalobce policii při zjištění přestupku sdělil, že řídí služební vozidlo. Žalobce jako řidič musí znát právní předpisy na úseku dopravy, protože je držitelem řidičského oprávnění, tedy musel složit příslušnou odbornou zkoušku. Navíc žalobce je jako řidič zaměstnavatele povinen pravidelně absolvovat příslušná školení a má odbornou způsobilost jako řidič v zaměstnání. V takovém případě žalobce musel vědět, že může užít pouze vozidlo, které má platnou technickou kontrolu. Pokud platnost této kontroly končí v měsíci, kdy řidič vozidlo užívá, je na místě přesvědčit se, který konkrétní den platnost končí. Takovou povinnost má každý řidič vozidla bez ohledu na to, jestli je zaměstnancem provozovatele, provozovatelem, nájemce atd. nebo vozidlo pouze řídí.
29. V obdobných nebo méně závažných případech správní soudy shledaly ve srovnatelných případech zavinění ve formě nejméně nepřímého úmyslu, tedy že pachatel jako držitel řidičského oprávnění si musel být vědom povinnosti užít vozidlo s platnou technickou kontrolou. Podle § 15 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky *přestupek je spáchán úmyslně, jestliže pachatel a) chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, nebo b) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn*. Mezi účastníky řízení nebylo sporu o tom, že žalobce spáchal přestupek jako zaměstnanec a užil vozidlo zaměstnavatele. Ani u tohoto přestupku nevyvinul žalobce dostatečnou aktivitu pro naplnění opatrnosti. Podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu **řidič** je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen **užít** vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem. Přitom k ověření měsíce platnosti technické kontroly postačí pouhé nahlédnutí na zadní registrační značku vozidla, což je obecně známo každému řidiči. Zjištění, že podle červené známky končí platnost technické kontroly v uvedeném měsíci a roce vede běžně k tomu, že se řidič podle technického průkazu ujistí o přesném datu konce platnosti této kontroly.
30. Odkazem na odpovědnost provozovatele se nelze této povinnosti zprostit. Provozovatel vozidla nese svou samostatnou odpovědnost za protiprávní jednání. Podle § 10 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu provozovatel vozidla nesmí přikázat ani dovolit, aby bylo v provozu na pozemních komunikacích užito vozidlo, které nesplňuje podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, pokud nejde o přípojný podvozek (vozidlo) k záchrannému vozidlu Horské služby podle § 5 odst. 3. Podle oznámení policie ze dne 14.

2. 2019 se o tomto jednání provozovatele vozidla - zaměstnavatele žalobce M., spol. s r. o. vedlo samostatné řízení.

31. Otázkou zavinění se zabýval NSS v rozsudku č. j. 8 As 311/2018-48, bod 24 a k otázce vědomosti řidiče o spáchání přestupku vyslovil, že *pokud by si této skutečnosti nebyl vědom, pak by zajisté nebyl schopen projít zkouškou z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy dle § 40 zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, která je nezbytná pro získání řidičského oprávnění.* NSS v tomto případě posuzoval spáchání přestupku ve formě nepřímého úmyslu.
32. K úmyslu nepřímému NSS v rozsudku ze dne 29. 8. 2019, č. j. 1 Afs 332/2018-82, uvedl, že *zavinění ve formě úmyslu je dáno tehdy, jestliže jednatel věděl, že svým jednáním může vyvolat určitý právní následek, a chtěl jej vyvolat (úmysl přímý), nebo tehdy, když jednatel věděl, že následek může způsobit, a pro případ, že jej způsobí, s tím byl srozuměn (úmysl nepřímý).* **Srozumění** jednatelého se způsobením následku u nepřímého úmyslu vyjadřuje jeho **aktivní volní vztah k následku, který není přímým cílem jeho jednání ani nevyhnutelným prostředkem k dosažení jiného jím sledovaného cíle, nýbrž nechtěným (vedlejším) následkem jeho jednání. Jednatel je přitom srozuměn s tím, že dosažení jím sledovaného cíle předpokládá způsobení tohoto následku. Na takové srozumění lze usoudit tehdy, jestliže jednatel nepočítal s žádnou konkrétní okolností, která by mohla následku, který si představoval jako možný, zabránit, nebo jestliže spoléhal jen na okolnosti, které nebyly reálně způsobitelné takovému následku zamezit.“**
33. V posuzovaném případě se žalobce dopustil závažnějších protiprávních jednání (řízení vozidla bez řidičského oprávnění a užití vozidla bez platné technické kontroly) než v odkazované věci, kde šlo o překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 17 km/h. Porovnání závažnosti přestupků vyplývá i ze zákonného rozpětí pro uložení pokut (25 000 – 50 000 Kč a 1 500 - 2 500 Kč v souzené věci oproti 1 500 – 2 500 Kč v odkazované věci). Z uvedeného vyplývá, že je na místě závěr o zavinění ve formě úmyslu nepřímého, neboť žalobce jako držitel řidičského oprávnění a zaměstnanec s povinným pravidelným školením zaměstnavatele musel vědět, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn. Žalobce na svou obranu neuvedl nic právně významného, z čeho by bylo možné vůbec usuzovat na možnost zabránění spáchání přestupků, a to ani policii při zjištění přestupků, ani ve správním řízení ani v soudním řízení správním. Proto soud dospěl k závěru, že žalobce byl u obou přestupků srozuměn se způsobením následků a byla zde jeho vůle ke spáchání přestupků. Žalobce musel počítat s jejich spácháním a neudělal nic, aby jim zabránil. Šlo tak o nepřímý úmysl.
34. Napadené rozhodnutí se posuzuje jako jeden celek rozhodnutí městského úřadu o přestupku a rozhodnutí žalovaného o odvolání. Žalovaný se k zavinění ve formě nedbalé nevědomosti jasně vyjádřil, jak soud citoval v bodě 6 rozsudku. Nejde o případ, že by městský úřad ani žalovaný neuvedli k zavinění v obou rozhodnutích vůbec nic, což by k žalobní námitce muselo vést ke zrušení napadeného rozhodnutí soudem. Napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Ostatně, jinak by nebylo možné vést polemiku o formě zavinění.
35. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem

správný celkový skutkový i právní závěr, se kterým se soud ztotožnil, s výjimkou formy zavinění. Přezkoumávaný proces byl souladný se zákonem a oba správní orgány svá rozhodnutí řádně odůvodnily. Proto žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.

36. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 29. října 2021

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně